



YAZIK BU ÜLKENİN GENÇLERİNE, GELECEĞİNE...

Ülkemizin toplam nüfusu, 85 milyon 279 bin 553 kişi iken bunun 22 milyon 578 bin 378'ini çocuklar oluşturmaktadır. Bu oran toplam nüfusun %26.5'luk kısmına tekabül etmektedir. AB ortalaması %18.1 dir. 18-24 yaş grubundaki genç nüfus ise 9.103.147 kadardır ve bu nüfus, toplamın içinde %10.7 lik kısmı oluşturmaktadır. O halde çocuk ve genç nüfus olarak ülkemizde 26 milyona yakın genç insan yaşamaktadır. Bu da toplam nüfusun %37.20 'sine denktir.

Ülkemizde 2 milyon okul öncesi, 5.5 milyon ilkokul, 5.5 milyon orta ve 6.7 milyon da lise olmak üzere 20 milyona yakın ilk ve orta öğrenim öğrencimiz vardır. Üniversitelerimizde ise 6.950.142 öğrenci öğrenim görmektedir. Yaklaşık 27 milyon öğrencisi olan bir ülkeyiz.

1. Ülkemiz genç bir nüfusa sahiptir. Bu nüfusun %24 lük kısmı ne iştedir ne de okuldadır. Neredeyse 7 milyon gencimiz ziyan edilen bir potansiyeldir ve bizim bu gençlerimize sahip çıkmamız gerekmektedir.

2. İlk ve orta öğrenimdeki yaklaşık 20 milyon öğrencimizin, eğitiminden, bu eğitimin bilimsel temelde parasız olarak sunulmasından, gençlerimizin çağdaş, laik, özgür bireyler olarak yetiştirilmesi Milli Eğitim Bakanlığı'nın ana sorumluluğudur. Ancak, MEB köy okullarını kapatıp, köy halkının toplum önderi olması gereken öğretmenlerle ilişkileri koparmış, Milli Eğitim Bakanlığı'nda Diyanet İşleri Başkanlığı kadrolarını kendi görev alanında yapılandırarak genç dimağları dogmatik, biat kültürüyle doldurarak bağımlı, özgür düşünemeyen, bilimsel anlayıştan yoksun kitleler yaratarak ileride sadece emir kulu kullanılacak bireyler yetiştirme gayreti sergilemektedir. ÇEDES projesi adıyla uygulamaya sokulmak istenen garabet, tevhide tedrisat kanunu ve anayasaya aykırı olarak, hiçbir denetime ve kurala bağlı olmayan, tarikatların ulusal eğitim sistemine paralel bir yapı halinde sokulması çabasıdır. Bu çağdışı oluşumların sivil toplum kuruluşu adı altında, meşru yapılmış gibi devlet eliyle topluma sunulması kabul edilemez. Bunu savunan ME Bakanının, o makamda hiç durmaması gerekir. ÇEDES kaldırılmalı, eğitim sistemi çağdaş, laik ve bilimsel temellere oturtulmalıdır.

3. Yüksek Öğretim Kalite Kurulu tarafından açıklanan veriler son iki yılda 728.490 üniversite öğrencisinin yüksek öğretimi terk ettiğini göstermektedir. Bu rakam bazı ülkelerin toplam üniversite öğrenci sayısından fazladır. Ülkemizde üniversiteye başlayan her 10 öğrenciden birisinin eğitimi bırakması anlamına gelen bu durumun en önemli nedeni üniversite öğrencilerinin özellikle büyük şehirlerde barınma, beslenme, ulaşım, sosyal ve kültürel olanaklara erişim konusundaki sıkıntılar ve kısıtlılıklardır. Üstüne üstlük üniversite eğitimini tamamlasa bile iş bulamayacağı korkusunun yarattığı bir umutsuzluk vardır. Bu öğrenciler üniversiteye kadar gelmiş, başarılı, ileride topluma yararlı olabilecek bireylerdir. Ama ümitsizce üniversite eğitimini bırakmakta ve çoğu her gün büyüyen işsiz ordusuna katılarak ziyan olmaktadır. Son iki öğrenim döneminde Sadece İzmir'de Ege Üniversitesinden 12.121, Dokuz Eylül Üniversitesinden 7.062 olmak üzere 20.000 e yakın öğrenci okulu bırakmıştır.

Bu gençlerin çoğu bir zamanlar "orta direk" olarak tabir edilen, sabit ya da dar gelirli ailelerin çocuklarıdır. Bugün, ülkemizde çoğu 7500TL gibi bir aylık gelir ile geçinmeye çalışan 15.7 milyon emekli vardır. Öte yandan emeğiyle geçinmeye çalışan 25.6 milyon çalışan vardır



İZMİR TABİP ODASI Chamber of Medicine of İZMİR

bunların yaklaşık %60 lık kısmı yani nerdeyse 20 milyonu 11.402 liralık asgari ücretle çalışmaktadır. Oysa, Kasım 2023 rakamlarına göre ülkemizde açlık sınırı 15.548 TL, yoksulluk sınırı ise 45.046 TL olarak duyurulmuştur. Tüm toplum artık yoksulluk sınırının altında bir gelirle yaşamaya çalışmaktadır. Bu yoksulluk, çocuklarımızı ve gençlerimizi vurmaktadır, çocuklarımız ve gençlerimiz açlığın ve açlığa bağlı hastalıkların pençesindedir.

4. Türkiye, Amerikan Heritage Foundation'ın hazırladığı "Ekonomik Özgürlük İndeksi"nde 180 ülke arasında 104'üncü oldu. Cumhurbaşkanı Erdoğan, 2019'da indekste 68'inci olmakla övünmüştü. Bugün Namibya, Gambiya gibi ülkeler Türkiye'yi geçti. Dünya genelinde 180 ülkenin sıralandığı indekse göre, 2018 yılında 65.4 puanla 58'inci sırada olan Türkiye, aradan geçen 5 yılda 56.9 puanla 104'üncü sıraya geriledi. Türkiye bu puanla Senegal, Namibya, Gambiya, Fiji, Gana, Honduras gibi ülkelerin gerisine düştü.

5. Akademik Özgürlük Endeksi 2023 raporuna göre Türkiye 179 ülke arasında 166. sırada yer aldı. Türkiye uluslararası kuruluşlar tarafından ağır insan hakları ihlalleri ve özgürlük kısıtlamaları suçlamasına maruz kalan Kuzey Kore, Belarus ve Türkmenistan ile aynı grupta yer aldı. Türkiye'nin Akademik Özgürlükler Endeks puanınının 2012-2022 arasında 0,43'ten 0,08'e düşmesi son 10 yılda özgürlük seviyesinin hızlı şekilde gerilediğine işaret ediyor. İsveç'teki Göteborg Üniversitesi Demokrasinin Çeşitleri Enstitüsü (V-Dem) ile Almanya'daki Friedrich Alexander Üniversitesi Erlangen-Nürnberg Akademik Özgürlük Endeksi (AFI) dünyada akademik özgürlüğü ölçmeyi hedefliyor. AFI ülkeleri "en iyi yüzde 10"dan başlayarak "en kötü yüzde 10"da sona eren 10 gruba ayırdı. Türkiye "en kötü yüzde 10" grubunda yer alıyor. Bu grup akademik özgürlüklerin en çok kısıtlandığı ülkeleri gösteriyor. Bu grupta puan sıralamasına göre şu ülkeler yer alıyor: Küba, Ruanda, Mısır, Türkiye, İran, Nikaragua, Çin, Suudi Arabistan, Güney Sudan, Ekvator Ginesi, Bahreyn, Suriye, Belarus, Türkmenistan, Eritre, Myanmar, Kuzey Kore.

6. Hukuk devleti olma konusunda da çok sorunlu bir dönemden geçmekteyiz. Bu konuda dün Hatay Milletvekili Can Atalayın AYM tarafından verilen ikinci kez hak ihlali kararının yine 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından hiç alakasız bir şekilde Yargıtaya göndermesi , artık Türkiye Cumhuriyeti anayasasının ilga edilmesi anlamını taşımaktadır. Bu durumda biz hiçbir vatandaşımıza kanunlara ve anayasa uymalısınız diyecek durumda olamayız. Bunun çok ağır sonuçları ve cezalı politikası , hayatımızın ortasına oturmuş , kendi adına yasa dışı fonlar kurulan insanların bir kısmı , yurtdışı yasağı ve hatta tutuklu iken bir kısmı , yurtdışında iş bulup oralarda çalışmaya gidebilmektedir.



İZMİR TABİP ODASI
Chamber of Medicine of İZMİR

7. Askerlik çağındaki gençlerimizin, bir kısmı, işsizlik korkusuyla Milli Savunma Bakanlığı kadrolarını tercih etmektedir. 21 yıldır ülke yönetiminde söz sahibi olan iktidarın amaç ve hedeflerini kamuoyu ile şeffaf biçimde paylaşmadığı, bazı sınır ötesi askeri hareketler ya da yurt içindeki terör eylemleri nedeniyle bir çok gencimiz hayatını kaybetmektedir. Hayatını kaybeden her gencin haberiyle duyduğumuz acı tarifsizdir elbette. Terörün ve şiddetten beslenen siyasetin ortadan kalkması, “Yurtta barış, dünyada barış” ilkesinin yaşam bulmasıyla olacaktır.

Maalesef son bir hafta içinde 12 askerimiz hayatını kaybetmiştir. PKK bir terör örgütüdür. Bu örgütün 21 yıldır tek başına iktidarını sürdürmekte olan hükümete sorma hakkımız vardır: 21 yıldır PKK hala varlığını nasıl devam ettirebilmektedir ? Tekrar şehitlerimize tanrıdan rahmet diler , tüm ailelerine ve yakınlarına ve ulusumuza başsağlığı dileriz.

8. Bugün 28 aralık . 12 sene önce 2011 de Roboskide 14 yanesi çocuk olmak üzere 34 vatandaşımız , katledildi ve burada da maalesef ağır bir hukuksuzluk ile , bu katliamın sorumluları yagılanamadı ve cazesizlik politikası içinde üstü örtülen bir olayın faili olarak kaldılar . Bunu asla kabul etmiyoruz. Bu konuda hala yargıya güvenmek istiyoruz ve cezasizlik politikasının burada geçerli olmamasını diliyoruz.

9. Ülkemiz Şubat 2023 itibariyle mevcut 127 devlet ve 74 vakıf olmak üzere 201 üniversite ile dünyada en çok üniversitesi olan 5. ülke durumundadır. Bu üniversitelerin 2/3 lük bir kısmı son 15 yılda açılmıştır. Ülkemizde her 685 bin kişiye bir üniversite düşmektedir ve bu sayı dünyadaki en düşük oranı temsil etmektedir. Bu üniversitelerden 118 tanesinde tıp fakültesi vardır ve yine bunların önemli bir kısmı son 15 yıl içinde açılmıştır. Özellikle tıp fakültesi açmak çok ciddi bir yatırım, donanım ve yetişmiş insan gücü gerekirken mevcut tıp fakültelerinin çoğu pek çok açıdan yetersiz, sadece tabelası olan fakülteler olup diploma dağıtmaya yaramaktadır. Bu sene tıp fakültelerine 22.000’e yakın kontenjan verilmiştir ve tıp fakültelerinde toplam 112.058 (2022) öğrenci devam etmektedir. Bu öğrencilere hekim yetkinliği kazandıracak altyapı ne de insan gücü (öğretim elemanı) bulunmamaktadır. Birer diploma vererek mezun edilen tıp fakültesi öğrencilerinin hem kendileri ve hem de hastaları ileride ciddi sorunlar yaşayabilir.

10. Tıp fakültelerinden mezun olan hekimlerin -ki şu anda yıllık olarak yaklaşık 12.000 öğrenci mezun olmaktadır- önemli bir kısmı, ülkemizde hekimlik faaliyetlerinde bulunmak niyetinde değildir. Çalışma şartlarının ağırlığı yanında idari angaryalar (beş dakikada bir hasta muayene baskısı, nöbet, sürgün, rotasyon, görevlendirmeler vb.), mali yetersizlikler (asistan kök maaşı= 31 bin TL) psikolojik ya da fiziksel şiddet, kendini geliştirememek ve liyakatsizlik en önemli faktörler olarak görünmektedir. Bu sene yaklaşık 3000 hekimimiz yani, toplam mezun miktarının ¼ lük kısmına tekabül eden sayıda hekimimiz TTB den iyi hal belgesi almıştır. “Beni “Türk Hekimlerine emanet ediniz” övgüsünden“ Giderlerse gitsinler“ sövgüsüne evrilen bir dönüşümün girdabında sadece hekimler değil ülkeyi terk edenler. Geçen yıl yaklaşık 14.000 yüksek okul mezunu gencimiz ülkemizi terketti. Buna göz yummamalıyız.

11. Tıp fakültesinden mezun olan hekimlerimizin önemli bir kısmı Tıpta Uzmanlık Sınavlarına (TUS) yönelmekte, hiçbir özendiriciliği kalmayan birinci basamak sağlık hizmeti alanını terk etmeye çalışmaktadır. Uzmanlık sınavına yönelen hekimler ise tıbbın ana dalları



İZMİR TABİP ODASI Chamber of Medicine of İZMİR

kabul edilen Dahiliye, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Genel Cerrahi ve Kadın Hastalıkları ve Doğum gibi branşları tercih etmemekte, Beyin Cerrahisi, Kalp Cerrahisi, Göğüs Cerrahisi, Ortopedi gibi meşakkatli cerrahi dallardan kaçmaktadır. Giderek hasta ile temasın en az olduğu, hasta kaynaklı şiddet olasılığının daha düşük olduğu branşlar tercih edilmektedir. Zira, toplumda kıskırtılmış sağlık beklentileri, malpraktis adı verilen mesleki sorumluluk yükü ve gelir kaybı bu değişimde belirleyicidir. Bunun zararları çok ağır ve derin biçimde gelecek yıllarda hissedilecektir.

12. Öğretim üyeleri üniversiteleri terk etmektedir. Yakın zamanda emeklilik veya istifa nedeniyle Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 54 kadar, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden de 35 dolayında öğretim üyesi ayrılmıştır. Sağlıkta dönüşüm programı ile üniversite hastaneleri kendi mali kaynaklarıyla hizmet vermesi öngörülen birer işletme haline sokulurken öğretim üyeleri de bu mali kaynağı yaratma misyonuna itilmiştir. Bilimsel araştırma, geliştirme ve eğitim işlevleri yok sayılmıştır. Sonuçta, ülkemizde 201 üniversiteden hiçbiri dünya klasmanında ilk 400 içinde yer alamamaktadır. 400-500 bandında bulunan üç üniversitemiz ise kamu üniversitesi değildir. Bilimsel gelişkinliğin uluslar arası bir göstergesi olarak kullanılan yayın ve atıf indeksi (H indeksi) en yüksek bulunan Türkiye kökenli bilim insanlarının 10 kişisinden dokuzu ülke dışında yaşamakta ve yurtdışındaki üniversitelerde çalışmaktadır.

13. Sağlıkta şiddet genç hekimlerimizi ve sağlık çalışanlarımızı elimizden almaktadır. Son 10 yıl içinde 110.00 dolayında sağlıkta şiddet olayı yaşanmaktadır. Daha dün , Tepecik hastanesinde , silahlı bazı insanlar , acildeki bir hastaya ve sağlık çalışanlarına saldırmışlardır. Bireysel silahlanmanın önlenmesi , sağlıkta şiddetin son bulması için de acilen ve hemen şimdi en üst düzeyde önlemlerin alınmasını talep ediyoruz.

Gelinen noktada, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu günden bu yana kıt ve kısıtlı olanaklarıyla yaratılan pek çok değerler erozyona uğratılmış, öğretimi gericileştiren, eğitimi niteliksizleştiren, bilimi kapı dışarı eden, ülkenin zenginliklerini peşkeş çeken uygulamalarla sağlıksız ve yoksul bir toplum, ümitsiz bir gençlik, fırsat eşitliğini yok eden bir eğitim sistemi yaratılmıştır. Dileğimiz ve mücadelemiz, eğitimde ve sağlıkta bilimin ışığıyla aydınlanan, hak eşitliğine dayalı adil ve çağdaş bir sistemin yaşama geçirilmesi, genç insan gücümüzün ziyan edilmemesidir.

Saygılarımızla .

İzmir Tabip Odası Yönetim Kurulu.

İzmir Tabip Odası Yönetim Kurulu